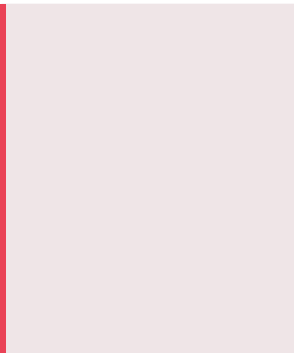

Richtlijn / info voor ouders

Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp

Inleiding

In elk gezin is weleens wat. Het is normaal dat kinderen¹ soms lastig gedrag vertonen en dat ouders² dan even niet goed weten wat ze daarmee moeten doen. Maar soms is er meer aan de hand. Een kind vertoont heel opvallend gedrag, dat niet past bij zijn leeftijd. Het is bijvoorbeeld heel druk en vergeet voortdurend dingen. Of het is teruggetrokken en somber.

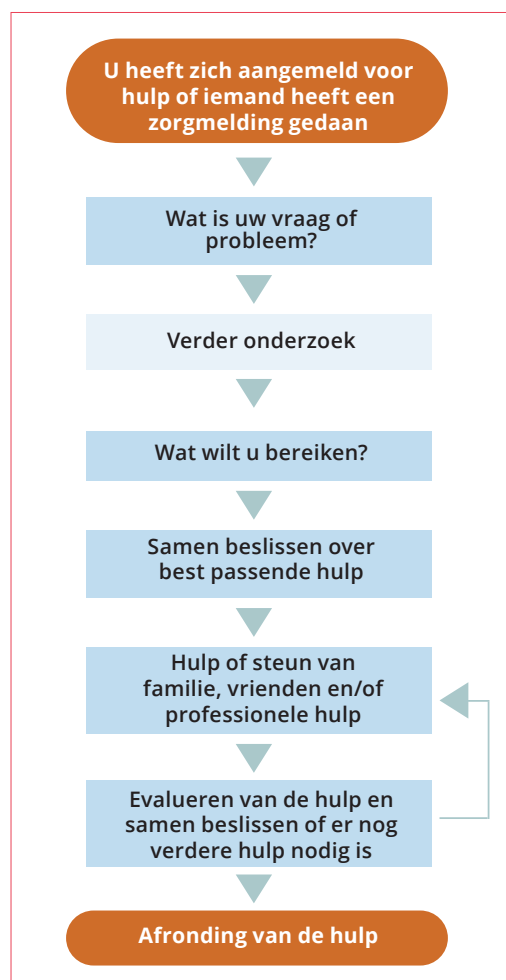
Ouders weten vaak niet wat ze met zulke problemen aan moeten. Soms komt de opvoeding in de knel, omdat ouders zelf problemen hebben. In zulke gevallen kunt u als ouder jeugdhulp inschakelen. Of kan een professional u naar jeugdhulp verwijzen. Samen met ouders en kind proberen jeugdhulpverleners de situatie thuis weer op de rit te krijgen. Daarvoor zijn allerlei vormen van hulp beschikbaar. De vraag is alleen: bij welke vorm van hulp zijn deze ouders en dit kind het meest gebaat?

De *Richtlijn Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp* helpt hulpverleners om samen met ouders en kind beslissingen te nemen over de best passende hulp. In dit document vatten we de richtlijn kort samen. Wanneer u op de hoogte bent van deze richtlijn, weet u wat u van hulpverleners in de jeugdhulp en jeugdbescherming kunt verwachten. Ook kunt u deze informatie gebruiken als hulpmiddel bij het overleg met een hulpverlener.

De stappen

Beslissingen over de best passende hulp komen tot stand in een aantal stappen (zie figuur 1). In al deze stappen trekt uw hulpverlener samen met u en uw kind op. Ook besluit u samen wat voor hulp u nodig heeft. Het is dus van groot belang dat u goed contact heeft met uw hulpverlener. Beslissingen over hulp horen in nauw overleg tussen u en uw hulpverlener tot stand te komen. Dit geldt ook als een kinderrechter uw kind onder toezicht gesteld heeft en/of als uw kind uit huis geplaatst is.

Figuur 1. Stappen in het beslissen over hulp

1 Met 'kinderen' bedoelen we ook 'jongeren' (12 tot 18 jaar). Waar 'kinderen' staat, kan ook 'het kind' worden gelezen, en omgekeerd.

2 Als in dit document over 'ouders' wordt gesproken, gaat het over de gezaghebbende ouders, adoptie- of stiefouders, of anderen die een jeugdige in hun gezin hebben opgenomen en verzorgen en opvoeden. Het gaat hier niet over pleegouders of gezinshuisouders. Waar 'ouders' staat kan ook 'een ouder' worden gelezen, en omgekeerd.

Wat is uw vraag of probleem?

Om tot passende hulp te komen, zet u samen met uw hulpverlener eerst op een rij wat er thuis aan de hand is. Welk probleem speelt er? Hoe ernstig is dit probleem? Waar komt het vandaan, wie zijn erbij betrokken, en wat zijn de gevolgen? Is uw kind thuis veilig? Op zulke vragen probeert uw hulpverlener samen met u antwoorden te vinden. Hij kan u en/of uw kind ook vragen om een vragenlijst in te vullen, of een testje te doen. Daarbij verzamelt hij niet meer informatie dan strikt noodzakelijk is.

Verder onderzoek

Spelen er meerdere problemen tegelijkertijd? Dan kan het langer duren voordat helder is hoe u het best geholpen kan worden. Er is dan meer onderzoek nodig. Daarvoor maakt u samen met uw hulpverlener een plan. Hierin staat op welke vragen antwoord nodig is om tot een goede beslissing te komen, en hoe die antwoorden gevonden kunnen worden. Mogelijk vraagt uw hulpverlener u ook om een vragenlijst in te vullen of een testje te doen. Dat kan helpen om te begrijpen wat er bij u thuis precies aan de hand is en hoe u het beste geholpen kan worden.

Zo ontrafelt u samen stapje voor stapje uw problemen. Daarbij gaat het niet alleen over oorzaken en gevolgen, maar ook over uw sterke kanten, de steun die u vanuit uw directe omgeving krijgt (of zou kunnen krijgen) en mogelijke oplossingen. Samen komt u zo tot een grondige analyse van uw problemen én van oplossingsmogelijkheden. Uw hulpverlener legt deze analyse vast in uw dossier, en spreekt deze door met een collega. Wat deze collega zegt, koppelt uw hulpverlener weer terug aan u.

Wat wilt u bereiken?

Vervolgens bepaalt u samen wat u wilt bereiken: concrete veranderingen die u graag zou zien. Wat wilt u dat er thuis verandert? Hoe wilt u dat de situatie thuis eruitziet als de hulp afgelopen is? En zijn er dingen waar u kracht uit haalt? Dingen die goed gaan, of mensen om u heen die helpen om de situatie thuis aan te pakken? Als er te veel dingen zijn om tegelijkertijd aan te werken, kijkt u samen wat u als eerste wilt veranderen en wat er kan wachten.

De beslissing

Als duidelijk is wat er bij u thuis aan de hand is, kan het probleem soms eenvoudig opgelost worden. Mogelijk kunt u al uit de voeten met een paar eenvoudige adviezen, een beetje professionele hulp of hulp uit uw directe omgeving. Uw hulpverlener overlegt dit met u en samen beslist u hoe u de situatie wilt gaan aanpakken.

Ook als er meerdere problemen tegelijkertijd spelen, spreekt uw hulpverlener met u door wat u zelf aan de problemen kunt doen. En welke hulp u uit uw directe omgeving zou kunnen krijgen. Daarnaast legt hij uit welke professionele hulp er mogelijk is. Hij vertelt u wat hij zelf aan ondersteuning kan bieden, en welke voor- en nadelen er zitten aan andere vormen van hulp. Hij vraagt u hoe u denkt over de hulp.

Uiteindelijk komt u dan gezamenlijk tot een beslissing. Deze beslissing wordt in uw dossier vastgelegd. Ook maakt u afspraken over het doorgeven van uw gegevens aan andere hulpverleners. De hulpverlener heeft hiervoor uw toestemming nodig.

Ook moet hij helder uitleggen waarom hij bepaalde informatie over u wil doorgeven. Het is daarbij belangrijk dat het doorgeven van informatie u als hulpvrager ten goede komt. Bijvoorbeeld bij de afstemming van verschillende vormen van hulp: het doorgeven van informatie kan voorkomen dat u steeds opnieuw uw verhaal moet vertellen.

Na deze stappen kan de hulpverlening starten. Uw hulpverlener overlegt regelmatig met u hoe het gaat en of deze hulp echt helpt. Als na een tijdje blijkt dat u het verder waarschijnlijk zonder jeugdhulp redt, wordt de jeugdhulp beëindigd. Loopt het thuis nog niet lekker, dan overlegt uw hulpverlener samen met u of er andere hulp moet komen.

Tips voor ouders

Als ouder bent u verantwoordelijk voor de opvoeding en ontwikkeling van uw kind. Denk dus actief mee, en vraag de hulpverlener dat hij u steeds actief blijft betrekken. Uw hulpverlener onderzoekt met u wat uw mogelijkheden zijn: wat wilt en kunt u doen om uw zoon of dochter verder te helpen? Sta open voor adviezen en probeer daar zoveel mogelijk mee te doen. Laat ook uw mening horen. Geef het bijvoorbeeld op tijd aan als een advies niet bij u of uw kind past, en kijk samen met uw hulpverlener wat u daaraan kunt doen.

Uw kind blijft altijd uw kind, ook wanneer u het gezag niet heeft of u tijdelijk het gezag niet volledig mag uitoefenen omdat er een ondertoezichtstelling is of uw kind (tijdelijk) niet bij u woont. Blijf ook in die situaties actief meedenken en vraag de hulpverlener steeds of hij u actief blijft betrekken. Vertel de hulpverlener welke problemen u ervaart, wat u graag zou willen veranderen en welke ideeën u heeft over hoe die verandering er kan komen. Neem zorgen die anderen over uw kind hebben serieus en geef daar uw mening en ideeën over.

Meer informatie?

De *Richtlijn Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp* is gebaseerd op literatuur en gesprekken met deskundigen en cliënten. De richtlijn kunt u nalezen op www.richtlijnenjeugdhulp.nl.

Colofon

Deze informatie voor ouders over de *Richtlijn Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp* is één van de tools vanuit het *Programma Richtlijnen jeugdhulp en jeugdbescherming*. Deze informatie is voor het laatst geüpdatet in januari 2021. Kijk op <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/samen-beslissen-over-passende-hulp/> voor de meest actuele versie.